

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

CRĂCIUNUL

Conferință improvizată, Sevres 25 decembrie 1958

Dragii mei frați și surori, trebuie să o știți deja, există patru sărbători principale: Crăciunul, Paștele, sărbătoarea Sfântului Ion și a Sfântului Mihail; și aceasta nu prin noroc sau din plăcerea unor personalități religioase care să le institue. În realitate, ele corespund unor fenomene cosmice. În cursul unui an, soarele trece prin patru puncte cardinale, și în acel moment, forțe și energii se revarsă nu numai asupra oamenilor, ci în toată natura, asupra vegetației, animalelor și chiar până la alte planete. Inițiatii, care au observat aceste fenomene grație mijloacelor extrem de perfecționate de care au beneficiat, au constatat că dacă omul era atent, dacă era pregătit să primească aceste revărsări, atunci mari transformări puteau să se producă în el. Tocmai din acest motiv, încă din antichitate, ei au dat oamenilor un număr de percepțe, pentru ca să se pregătească să primească acești curenți.

În natură, Cristos se naște în fiecare an pe 25 decembrie, la miezul nopții. Noaptea de 25 decembrie este noaptea cea mai lungă. Plecând de aici, nopțile se micșorează și zilele se măresc. Este mai multă lumină, mai multă căldură, mai multă viață. Și aceasta se reflectă asupra tuturor creaturilor. Voi lăsa la o parte problema dacă Iisus s-a născut cu adevărat la această dată sau nu, dar, la 25 decembrie are loc în natură nașterea principiului Cristic, adică al acestei vieți, acestei lumini, acestei călduri care v-a transforma totul. În acel moment, în Cer, de asemenea, se sărbătorește aceasta: îngerii cântă și toți Marii Maeștrii și Inițiați se reunesc în rugăciune, pentru a omagia Eternul și a sărbători nașterea lui Cristos, care se naște cu adevărat în Univers.

Și mulțimea unde se află atunci? În cabarete, baruri și cârciumi, unde mănâncă, bea, chefuiește pentru a sărbători nașterea lui Iisus. Ce mentalitate! Și ceea ce este uimitor, chiar oamenii inteligenți cred că așa trebuie sărbătorit Crăciunul. În loc de a fi conștient de importanța unui eveniment care nu se produce decât o singură dată pe an, când toată natura este atentă să pregătească o viață nouă, omul are capul aiurea. De aceea nu primește nimic, din contră, pierde grația și dragostea Cerului. Ei da, ce vreți voi ca Cerul să dea unei ființe care nu este sensibilă nici la această lumină, nici la acești curenți divini, și care își

petrece Crăciunul sub masă, cu o sticlă, și mâine va zace pe un pat de spital ? Astăzi mulți vor ajunge în spitale pentru că nu au știut să reziste tentațiilor. Cunoașteți povestea. Un om își invită prietenul:”Ascultă, îi spune prietenul, luni sunt invitat undeva, marți voi fi deja la pat...,miercuri sunt în altă parte, joi la pat, hai să ne întâlnim vineri”. Vedeți cum se cunoșteau! Numai Inițiații se pregătesc, pentru că știu ce se petrece sus. Ei încearcă să nu-și piardă timpul în preocupări obișnuite, pentru a nu se demagnetiza, pentru a nu se degrada. Și în același fel în care Cristos se naște în lume sub formă de lumină, căldură, viață, ei pregătesc condițiile nașterii copilului divin în ei înșiși.

Au trecut 2000 de ani de când Iisus s-a născut în Palestina, dar aceasta este partea istorică, vedeți voi, pentru un Inițiat este un lucru secundar. Înainte de a fi un eveniment istoric, este prima manifestare a vieții în natură, începutul tuturor nașterilor. Apoi, această naștere este un eveniment mistic, adică Cristos trebuie să se nască în fiecare suflet omenesc ca supraconștiință, ca dragoste divină, ca înțelegere, ca sacrificiu. Aceasta este nașterea lui Iisus, și atâta timp cât omul nu posedă toate aceste virtuți și calități, Copilul Iisus nu s-a născut în el. Îl putem sărbători, îl putem aștepta... nu va veni nimic. Iisus s-a născut acum 2000 de ani; atunci, ca amintire, mergem la biserică și cântăm că Iisus a venit pentru a ne salva. Și pentru că suntem salvați, nu-i așa, hai să păcătuiam, putem mânca și bea și suntem liniștiți pentru eternitate. Iată cum înțeleg oamenii nașterea lui Iisus. Evident, cum oamenii nu au interes să facă vreun efort, ei găsesc o justificare sau alta.

Aspectul istoric, dragii mei frați și surori, este pe locul al treilea. Cele mai importante aspecte sunt aspectele mistic și cosmic, pentru că nașterea lui Cristos este o realitate care se produce în fiecare an în univers și pentru că în fiecare moment Cristos se poate naște de asemenea în noi; ceea ce este mult mai important decât aspectul istoric.Veți putea reciti istoria nașterii lui atât cât veți dori, dar atâta timp cât Cristos nu se naște în voi înșivă, nu veți simți nici căldură, nici lumină, nici bunătate, nici fericirea, nici eliberarea, nimic.Atunci la ce folosește că s-a născut acum 2000 de ani? Oamenii se mulțumesc să cânte:” Acum 2000 de ani Isus s-a născut... Acum 2000 de ani... “. Și aceasta le este de ajuns, ei nu doresc nașterea lui înăuntrul lor, pentru ca Pământul să fie plin de cristoși. Și totuși aceasta o cerea și Isus când spunea “Adevărat v-o spun, cel care crede în mine, va face și el ca mine. Și chiar mai mult.”. Și atunci, unde sunt acele opere?

Pentru unii, Cristos este deja născut. Pentru alții, se va naște anul viitor. Pentru alții, în următorul... Și pentru alții, peste

câteva secole. Totul este în pregătirea condițiilor. De aceea vă spuneam că este foarte important a pregăti venirea Crăciunului.

În ceea ce privește Crăciunul, sunt lucruri interesante de spus. Ce înseamnă, de exemplu, nașterea într-o iesle, între un măgar și un bou? Și păstorii? Și regii magi? Veți spune: “Dar toată lumea o știe!...” Vom vedea dacă acestea se știu sau nu, și cum se știu. Dintre toți evangheliștii, sfântul Luca vorbește mai în amănunt despre nașterea lui Isus. Alții, de abia o menționează, sau o încep atunci când Isus a fost botezat de Sfântul Ioan Botezătorul. Vă voi citi acum pasajul despre nașterea lui Isus în Evanghelia după Luca:

“În vremea aceea a ieșit o poruncă de la Cezar August să se înscrie toată lumea. Înscrierea aceasta s-a făcut întâia dată pe când era dregător în Siria Quirinius. Toți se duceau să se înscrie, fiecare în cetatea lui. Iosif s-a suit și el din Galilea, din cetatea Nazaret, ca să se ducă în Iudeea, în cetatea lui David, să se înscrie împreună cu Maria, logodnica lui, care era însărcinată. Pe când ei erau acolo, s-a împlinit vremea când trebuia să nască Maria. Și a născut pe Fiul ei cel întâi născut, L-a înfășat în scutece și L-a culcat într-o iesle, pentru că în casa de poposire nu era loc pentru ei.

În ținutul acela erau niște păstori, care stăteau afară în câmp și făceau de strajă noaptea împrejurul turmei lor. Și iată că un înger al Domnului s-a înfățișat înaintea lor și slava lui Dumnezeu a strălucit împrejurul lor. Ei s-au înfricoșat foarte tare. Dar îngerul le-a zis:” Nu vă temeți căci astăzi în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos Domnul. Iată semnul după care-l veți cunoaște: veți găsi un prunc înfășat în scutece și culcat într-o iesle”. Și deodată, împreună cu îngerul s-a unit o mulțime de oaste cerească, lăudând pe Dumnezeu și zicând:” Slavă lui Dumnezeu în locurile preai nalte și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui.” După ce au plecat îngerii de la ei, ca să se întoarcă în cer, păstorii au zis unii către alții:” Haidem să mergem până în Betleem și să vedem ce ni s-a spus și ce ne-a făcut cunoscut Domnul. S-au dus în grabă, și au găsit pe Maria, pe Iosif, și pe pruncul culcat în iesle. După ce l-au văzut au istorisit ce li se spusese despre Prunc. Toți cei ce i-au auzit, s-au mirat de cele ce le spuneau păstorii. Maria păstra toate cuvintele acelea și se gândea la ele în inima ei. Și păstorii s-au întors, slăvind și lăudând pe Dumnezeu, pentru toate cele ce auziseră și văzuseră, și care erau întocmai cum li se spusese.

Când a venit ziua a opta, în care trebuia tăiat împrejur Pruncul, I-au pus numele ISUS, nume care fusese spus de înger înainte ca să fi fost El zămislit în pântece.

Și când s-au împlinit zilele pentru curățirea lor, după legea lui Moise, Iosif și Maria au adus Pruncul la Ierusalim, ca să-L înfățișeze înaintea Domnului, după cum este scris în Legea Domnului:” Orice întâi născut de parte bărbătească va fi închinat Domnului”, și ca să aducă jertfă: o pereche de turturele sau doi pui de porumbei, după cum este poruncit în Legea Domnului. Și iată că în Ierusalim era un om numit Simion. Omul acesta ducea o viață sfântă, și era cu frica lui Dumnezeu. El aștepta mângâierea lui Israel și Duhul Sfânt era peste el. Duhul Sfânt îl înștiințase că nu va muri înainte ca să vadă pe Hristosul Domnului. El a venit în Templu, mânat de Duhul. Și când au adus părinții înăuntru pe pruncul Isus, ca să împlinescă cu privire la El ce porunceea Legea, Simion l-a luat în brațe și a zis:

“Acum slobozește în pace pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău. Căci au văzut ochii mei mântuirea Ta, pe care ai pregătit-o să fie, înaintea tuturor popoarelor lumina care să lumineze neamurile și slava poporului Tău Israel.””

Ați citit probabil, sau ați ascultat de mai multe ori acest capitol. În realitate, el conține multe detalii care sunt simbolice. Sunt, de asemenea, două pasaje foarte misterioase. Se spune că Maria își păstra cu grijă toate aceste amintiri și medita asupra lor în inima ei... Exista deci, ceva despre care ea nu putea vorbi. Dacă ar fi fost cele spuse de păstori, ar fi putut să le spună, fiindcă păstorii le povesteau tuturor. Era deci, altceva ce păstra ea cu grijă în sufletul ei, ceva sfânt. Și cine era Simion? Se spunea că Duhul Sfânt era peste el... aceasta însemnând că era foarte pur. Dar nu voi vorbi despre problema lui Simion, fiindcă aș tulbura toate conștiințele creștine. Cine, cine era Simion? Cine era el pentru copilul Iisus?

Vom vedea acum dacă ați înțeles cu adevărat acest capitol. Dar să începem cu începutul.

Mai întâi, cine erau Maria și Iosif? Dacă l-au avut copil pe Iisus, înseamnă că ei erau deja pregătiți: pentru a fi demni de a-l avea în familia lor, ei au făcut un mare efort spiritual, s-au purificat, și El i-a ales. O știți deja, nu orișicine poate fi ales. Pentru a fi aleși, pentru a avea un copil ca Iisus, Salvatorul omenirii, aceasta înseamnă că Maria și Iosif erau excepționali, predestinați. De foarte tânără, Maria s-a dedicat Domnului, s-a dus la Templu pentru a-l sluji. Și ce făcea ea în Templu? Cine o pregătea? Cine o instruia? Nu se spune, dar aceasta se știe în amănunțime. Maria s-a purificat, a făcut cele mai mari sacrificii pentru a fi demnă să primească înăuntrul ei un spirit atât de puternic și elevat ca Iisus. Iată câteva lucruri la care nimeni nu se prea gândește.

Pentru creștini, Dumnezeu este atotputernic. El face tot ce îi place, și chiar lucrurile cele mai neverosimile. Ei cred că Domnul

poate alege orice și pe oricine, în acest domeniu neexistând nici reguli, nici lege, neexistând nimic. Atunci, dacă El a făcut legile, tocmai El, primul să le calce? Cu adevărat, ce exemplu frumos dă Domnul!... Nu, dragii mei frați și surori, aceasta nu se întâmplă așa. Dacă Dumnezeu alege niște creaturi, aceasta este pentru că ele îndeplinesc niște condiții. Bineînțeles, din piatră, Domnul poate face pe copiii lui Abraham, dar făcându-i să treacă prin stadiul de plantă, apoi animal și în fine om. La fel ca și pentru copil: germenele trebuie, el însuși, să treacă prin tot felul de forme și stări înainte de a lua forma unei creaturi omenești. Și Iisus la fel, a fost obligat să străbată anumite etape înainte de a deveni Cristos. Iată ceea ce creștinii nu pot accepta. Ei gândesc că Iisus a fost Dumnezeu Însuși, și că a fost perfect încă de la naștere. Dar, atunci, de ce a trebuit să aștepte al treizecelea an al vieții pentru a primi Duh Sfânt și a face minuni? Atunci când Dumnezeu în persoană vine să se încarneze pe pământ, de bunăvoie El acceptă să se supună legilor pe care El însuși Le-a stabilit. Dumnezeu se respectă pe El însuși, mă înțelegeți? Așa văd Inițiații lucrurile: în mintea lor, totul este în ordine, totul este logic, totul are un sens.

Deci, pentru a fi demni să-l primească pe Iisus, Maria și Iosif s-au pregătit de mult timp, în alte încarnări, și deja au devenit puri. Dar nu ne vom opri aici, pentru că mai sunt multe lucruri de spus. Oare Duhul Sfânt a dat naștere lui Iisus? Da, Duhul Sfânt a fost. În planul divin este Duhul Sfânt, dar în planul fizic trebuie de asemenea ceva... cineva, pentru ca, în planul fizic să se găsească o reflectare a Duhului Sfânt. Pentru ca să existe o corespondență între cele trei lumi, pentru ca în planul fizic, în planul spiritual și în planul divin totul să fie mereu sfânt, luminos și pur, în planul fizic, de asemenea, trebuie să existe o călăuză pentru Duhul Sfânt. O să spuneți: "Dar pentru Duhul Sfânt totul este posibil!". Știu. S-ar fi putut, de exemplu, să se ia puțină materie din spațiu și să se formeze un corp care nu ar fi trecut printr-o femeie. Numai că, un corp format din materie eterică nu durează mult timp: cu greutate câteva ore, o zi și apoi particulele trebuie trimise înapoi; așa se petrec lucrurile în ședințele de spiritism.

Pentru ca un corp să fie durabil, trebuie ca să fie format din particule materiale aduse de către mamă. De aceea Duhul Sfânt avea nevoie de o femeie pură pentru a forma un corp în interiorul ei. Restul nu vi-l mai spun, voi înșivă îl veți ghici... O concepție imaculată, desigur, a fost o concepție imaculată, fără pată, adică fără dorințe, fără pasiuni, fără lăcomie, fără senzualitate. Este perfect posibil. Aceasta a existat tot timpul, dar s-a întâmplat foarte rar, desigur. O să spuneți: "Fără ajutorul unui corp fizic?" V-am spus-o deja, în acest caz, în acest caz, un corp nu se poate

menține mult timp. Pentru ca să dureze, trebuie un corp fizic, dar purificat de toate pasiunile, dorințele, și în acel moment, da, o zămislire poate fi imaculată. Iată cum trebuie înțeleasă virginitatea. Virginitatea este mai mult o calitate spirituală, decât fizică. Câte femei nu sunt virgine exterioare, dar interior... mai rău ca prostituatele! Iată, nu voi mai spune nimic în plus, v-am spus deja destule.

Deci, insistam mai sus, că nașterea lui Iisus trebuie să fie înțeleasă în cele trei lumi, adică ca un fenomen istoric, ca un fenomen mistic, și, în sfârșit, ca un fenomen cosmic. Astăzi, mă interesează mai mult fenomenul mistic.

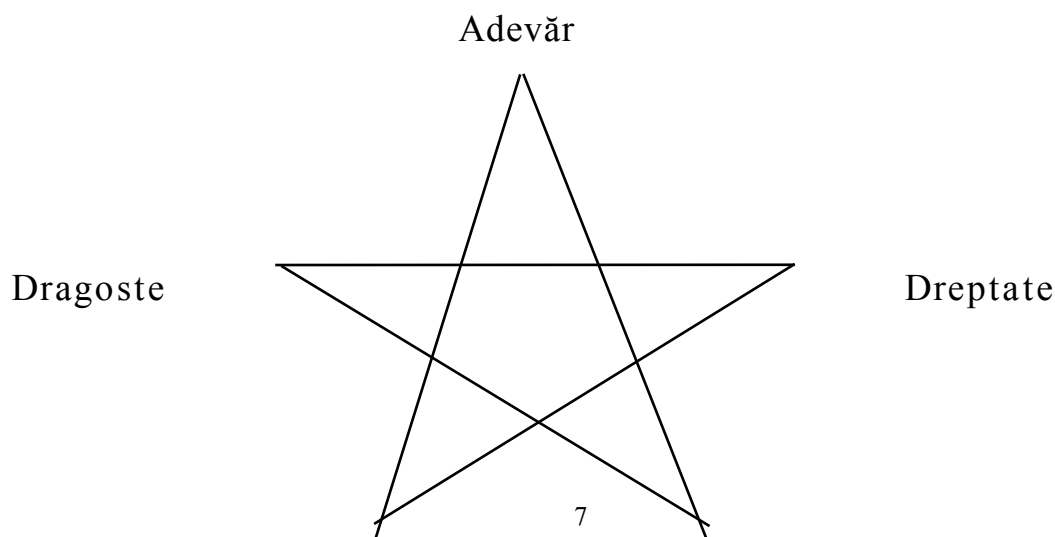
Sfântul Luca era cel mai avansat dintre Evangheliști, cel mai instruit, cel mai citit, și își începe Evanghelia sa spunând: "...după ce am făcut cercetări cu de-amănuntul asupra tuturor acestor lucruri de la obârșia lor, am găsit și eu cu cale să ți le scriu în șir, unele după altele". Nu a fost deci, martor al evenimentelor, ca alții, dar a făcut cercetări, și în povestirea sa, a nașterii lui Iisus, nu a reținut decât imaginile evenimentelor care se repetă în sufletul fiecărui om, și asupra acestor imagini ne vom opri acum. Pentru ca un copil să se nască trebuie un tată și o mamă. Maria este inima, sufletul. Când inima și sufletul s-au purificat, atunci se naște copilul: dar el nu se naște prin intelect și prin spirit, nu, el se naște prin Sufletul Universal. Sufletul Universal nu este altceva decât Duhul Sfânt sub formă de foc, dragoste divină..., o flacără pură care vine să fecundeze sufletul și inima ființei omenești. Sufletul și inima reprezintă partea receptivă, femeia: iar intelectul și spiritul, după cum v-am spus-o, reprezintă principiul masculin care pregătește condițiile pentru ca Duhul Sfânt, adică Sufletul Universului, care este foc, să intre în posesia sufletului, al Mariei. Atunci se naște copilul Cristos. Dar cum nașterea este un fenomen care trebuie să se producă în cele trei lumi, trebuia ca nașterea să se producă și în planul fizic. Vedeți ce problemă complicată este, mai complicată decât v-ați imaginat.

Și când Maria și Iosif au vrut să-și găsească refugiu în casa de poposire, nu au găsit loc, adică oamenii, care se ocupau cu mâncatul, băutura și distracția nu au loc niciodată pentru Inițiatul care a primit copilul.

Acest copil divin care este deja conceput în voi ca o lumină, acesta poate să fie un ideal, o idee pe care să o hrăniți, pe care să o îndrăgiți. Dar unde să mergem cu acest copil? Nimeni nu vă deschide ușa, adică nimeni nu vă înțelege. Dar iată, există un grajd. Acest grajd împreună cu ieslea este un simbol, și mai întâi simbolul sărăciei, dar a sărăciei exterioare, desigur. Pentru că, pentru omul locuit de spirit, va fi așa mereu: oamenii nu-l vor

aprecia deloc, nu-l vor primi deloc. Dar, mulțumită luminii pe care o va proiecta asupra ieslei, vor fi alții care îl vor vedea de departe. Această lumină, steaua cu cinci colțuri, este o realitate absolută. Ea strălucește deasupra tuturor Inițiaților, al căror principiu feminin, adică sufletul și inima a adus pe lume pe Copilul Iisus conceput de Duhul Sfânt. Și, în acel moment, atunci, intelectul, Iosif, în loc să fie gelos, și să o alunge pe Maria, ca un mitocan, strigând: ”Acest copil care l-ai născut nu este al meu... Cară-te!”, va trebui să se plece și să spună: “Numai Domnul a atins în treacă inima și sufletul Mariei, eu n-aș fi putut-o face”. Deci, intelectul nu trebuie să se revolte și să se înfurie, ci să înțeleagă corect și să spună: “E ceva acolo care mă depășește!”, și să păstreze pe Maria. A alunga pe Maria, înseamnă a alunga jumătate din ființa ta, și a deveni ca niște ființe pur intelectuale și raționaliste care au repudiat orice parte afectivă, receptivă, toate calitățile blândeții, calmului, umilinței, bunătății. Mulți au alungat-o pe Maria, pentru că i-a plăcut să primească vizita Duhului Sfânt... trebuie să înțelegeți că Maria și Iosif sunt simboluri ale vieții interioare; cei care au repudiat-o pe Maria au slăbit, și ei nu au decât intelectul care dislocă, care critică, care este mereu nemulțumit. Dar, vedeți, Iosif, dimpotrivă, a respectat-o pe Maria, a păstrat-o pe Maria. A spus chiar: “Oh! Este însărcinată și vreau s-o protejez, pentru că are nevoie de ajutorul meu.”

Și ce înseamnă steaua ? Este un fenomen care se produce inevitabil în viața unui veritabil om mistic, unui adevărat Inițiat. Deasupra capului său se naște o stea, o pentagramă luminoasă. Ceea ce este sus este la fel cu ce este jos, și ceea ce este jos este ceea ce este sus; deci, această pentagramă trebuie să existe dublu: mai întâi omul, el însuși este o pentagramă vie, și apoi, sus, în plan subtil, o altă pentagramă îl reprezintă, sub formă de lumină. Omul este deja o pentagramă, adică posedă cele cinci virtuți: **Bunătatea, Dreptatea, Dragostea, Înțelepciunea și Adevărul.**

Și această lumină, această stea care strălucea desupra grajdului înseamnă că, fiecare Inițiat care îl posedă în sine pe adevăratul Cristos, aduce întotdeauna o lumină, o lumină coplesitoare, o lumină care hrănește, reconfortează, vindecă, purifică, întărește... Într-o bună zi, această lumină începe să fie văzută de departe de alții, care simt că ceva special se manifestă prin această ființă. Ceea ce se manifestă cu adevărat este Cristos; și în acel moment, toți cei care conduc, guvernării, toți cei care sunt puternici și bogați, vor fi alături de el. Și chiar magii, care se credeau atotputernici, ei înșiși, simt că le lipsește ceva, că nu au ajuns la acel grad de spiritualitate, și vin să se încline, vin să învețe, vin să aducă daruri. Iată deci pe cei trei magi: Melchior, Baltazar și Gaspard.

Melchior, Baltazar și Gaspard erau șefii marilor religii în țările lor de origine, și totuși ei au venit. De ce oare? Pentru că au simțit această lumină. Și cum ei erau, de asemenea, astrologi, au cercetat și au descoperit că o anumite planetă se găsea într-o anumite constelație, în conjuncție absolut unică cu alte planete, și au înțeles că se va produce un eveniment extraordinar. Au căutat în ce loc, și au găsit! Deci, nașterea lui Isus corespunde, de asemenea unui fenomen astrologic care s-a produs acum 2000 de ani, în cer. Despre cei trei magi vă voi vorbi altădată, pentru că astăzi am încă multe lucruri să vă spun. Dar această stea care i-a condus, credeți-mă, este un fenomen real. Este una dintre cele mai mari realități care există și pe care o cunosc, pentru că am verificat-o. Nu vă voi spune ceea ce am citi în cărți; las deoparte cărțile și citesc acum din cartea Naturii vii; această carte mă interesează.

Să ne ocupăm acum de grajd. În acest grajd, nu existau nici păstori, nici turme, nu exista decât un bou și un măgar. De ce? De 2000 de ani se repetă aceasta, nu s-a înțeles deloc, pentru că simbolismul universal s-a pierdut pentru oameni. De ce un bou și un măgar? De ce nu un porc sau o pisică? Deci, era o iesle, un bou și un măgar? Ieslea este corpul fizic. Și bou?... Știți, poate, că în antichitate, taurul a fost considerat ca principiu creator. În Egipt, de exemplu, taurul Apis era simbolul fertilității și fecundității. Taurul este sub influența lui Venus și el reprezintă

forța sexuală. Măgarul este sub influența lui Saturn; el reprezintă personalitatea umană, omul cel vechi, acel pe care-l numim bătrânul Adam, încăpățânat, dar un servitor onest. Și iată că aceste două animale erau acolo pentru a-l servi pe Isus. Dar cum să-l servească? Acum vă voi dezvălui un mare mister. Când omul începe să lucreze pentru a se perfecționa, el intră în conflict cu forțele personalității sale, care este încăpățânată, limitată, capricioasă, ca măgarul, și cu forțele senzualității care îl împing să aducă pe lume mulți copii și îl fac adesea furios ca taurul.

Inițiatul, este cel care ajunge să stăpânească aceste două forțe și în acel moment, ele sunt în serviciul lui. Vedeți, el nu nimicește în el personalitatea și senzualitatea. Măgarul și boul erau acolo, prezenți... Și ce făceau ei? Ei suflau asupra copilului Isus, îl încălzeau prin suflul lor, de căldură și dragoste. Deci, când Inițiatul ajunge să prefacă măgarul și boul din el, și să-i pună în slujba proprie, aceștia vor veni apoi să încălzească și să alimenteze prin suflul lor copilul nou-născut. Deci, aceste forțe nu mai sunt acolo pentru a-l turmenta, a-l dezaxa și a-l face să sufere, nu, ele devin forțe vii, pozitive. Suflul înseamnă deja viață. Vedeți, suflul măgarului și al boului este o reminiscență prin care Dumnezeu a dat suflet primului om. Măgarul și boul l-au servit pe copilul Isus, aceasta însemnând că toți aceia care-l posedă pe Cristos în ei vor fi serviți de către personalitatea și senzualitatea lor, căci acestea sunt forțe, așa cum v-am explicat-o de mai multe ori.

Apoi un înger a apărut păstorilor care aveau acest grajd. Ei își păzeau turmele și când îngerul le-a anunțat știrea nașterii lui Iisus, s-au minunat; au luat mieii și i-au dus lui Iisus. Aceasta înseamnă că toți aceia care aveau vreo acțiune asupra corpului fizic, adică spiritele familiale care s-au reîncarnat sau nu s-au încarnat, și care posedă bogății (simbolic, aceste bogății sunt oile, mieii și câinii) sunt avertizați. Ei sunt avertizați pentru că au participat la construirea grajdului (corpul fizic) și sosesc toți spunând: "Oh, la, la! Nu ne-am gândit niciodată că vom avea o asemenea cinste în grajdul nostru!" Deci, toate spiritele familiale care sunt dincolo, și chiar și aici, primesc știrea că ceva splendid s-a petrecut în inima voastră, în sufletul vostru, și vin să se încline și să aducă daruri. Deci, lumea întreagă se pune în serviciul copilului. Dar, atâta timp cât copilul nu sosește, nu vă gândiți că cineva va veni să vă servească. Îngerii nu vor veni să servească decât pe acela în care copilul Iisus s-a născut deja, căci nu pentru voi vin ei, ci pentru acest principiu Divin, Cristos, Fiul Domnului.

Nu este altceva mai important decât a face toate eforturile pentru ca, într-o bună zi, Copilul Iisus să se nască și în voi. În acel moment Pământul și Cerul vor veni; din patru colțuri ale

lumii, ființele vor înțelege că s-a născut o nouă lumină și vor veni să vă aducă cadouri și să vă vadă. Bineînțeles, va exista un Irod (au existat mereu Irozi) care va fi furios și care va cere celor trei magi: “Mergeți și vedeți ce-i cu copilul acesta, și când îl veți găsi spuneți-mi și mie, fiindcă vreau și eu să vin să-l ador”. Dar, din fericire, există îngerii care vin să-l prevină pe Copilul Iisus, pentru a se salva. Un înger a venit și i-a spus lui Iosif: “Ia copilul și pe mama sa și fugi în Egipt, pentru că Irod îl va căuta să-l omoare”. Și în acel moment magii au primit ordinul să nu se mai întoarcă lângă Irod, și au plecat în Țările lor pe alt drum. Aceasta înseamnă că toți aceia care vor veni lângă Isus, lângă principiul Cristic, nu se vor putea întoarce la ei pe același drum. Nu v-ați gândit la aceasta, nu-i așa? Totul este atât de profund, atât de misterios! Pentru mine este uimitor. Și, credeți-mă, nu inventez nimic. Vă transmit știința pe care am primit-o: ea este adevărată. Restul, nu sunt decât povești pentru cei care nu pot înțelege; dar conținutul acestor povești este pentru discipoli, iar sensul pentru Inițiați.

Și acum, de ce oare noaptea de Crăciun este un obicei de petrecere, de masă? Este simbolic. Când s-a născut copilul, trebuie să mănânci, să bei, să cânti, dar fără a depăși limitele, desigur. Și copilul are nevoie de hrană. Prima sa hrană, după naștere, este laptele mamei sale. Ea l-a hrănit, mai întâi cu sângele ei, și apoi cu laptele ei. Care o fi semnificația? Nu v-ați gândit la ea deloc. Toată lumea știe că micuțul s-a hrănit mai întâi cu sângele mamei sale, și apoi cu laptele ei. Sunt două culori aici: roșu și alb. V-am vorbit deja despre aceasta în conferința referitoare la ciucurii roșii și albi, spunându-vă că misterele albului și roșului au fost ascunse în aceste mici lucruri care ne-au parvenit nouă.

În țările slave, și mai ales în Bulgaria, în fiecare an, primăvara, oamenii poartă ciucuri roșii și albi pe care-i agață la haine sau la pălărie, sau chiar în casă, suspendați pe undeva. Este o tradiție, și ei nici măcar nu știu ce fac... Oamenii sunt cu adevărat tenaci și credincioși, atunci când nu înțeleg aceste lucruri! E, poate la fel, ca în cărțile Tarotului, care, de secole, parcurg lumea. Dacă s-ar fi știut semnificația lor, poate ar fi fost distruse. Ce bine că nu s-a știut! Și acei ciucuri, când se va ști ce simbolizează, se va dori, poate, suprimarea lor. Ei conțin mari secrete, pentru că, culoarea roșie și culoarea albă sunt simboluri. În timpul concepției, aceste două culori sunt prezente: femeia aduce roșul, bărbatul aduce albul. Mai târziu, aceasta se repetă atunci când femeia își hrănește copilul timp de nouă luni, cu sângele ei, și apoi cu laptele ei. De altfel, în sânge găsim aceste culori, alături de globulele roșii și cele albe: roșul și albul reprezintă cele două

principii necesare vieții. Dar să ne oprim aici. Dacă nu vă amintiți deloc, citiți din nou conferința despre ciucurii roșii și albi.

Suntem obligați să ne aplecăm și să reflectăm asupra acestor mistere; când le-am înțeles, trebuie să le facem să coboare în domeniul sentimentului, și în fine, să le realizăm în planul fizic. Acest lucru este cel mai greu. Toată lumea înțelege, toată lumea aprofundează intelectual, și chiar foarte bine, dar înțelegerea n-a coborât încă în sentiment și inima nu o simte. Înțelegerea trebuie să coboare în inimă, și apoi, în voință pentru a se face unirea în planul fizic. Există, deci, trei nașteri ale lui Isus copilul: mai întâi în intelect, apoi în sentiment, și, în fine, în voință, în planul fizic. O să spuneți:” Dar cum, în planul fizic? “.V-am explicat-o, dragii mei frați și surori, dar nu m-ați înțeles. Omul nu poate să-l nască pe Isus în el, atâta timp cât nu a înțeles-o pe mama sa, pământul. Dacă nu știe ceea ce este Pământul, dacă nu are cu el relații de afecțiune, de respect, conștiințe, el nu are nici o posibilitate să-și schimbe corpul fizic. Corpul nostru este în legătură cu Pământul și se va întoarce ... în pământ, pentru că aici s-a format, pentru că este fructul său, copilul său. Iar dacă omul nu este în legătură corectă cu Pământul, Copilul Isus nu poate să se nască în acțiunile sale, în corpul său fizic.

Pământul este o ființă inteligentă, dar la aceasta nu ne gândim niciodată, și îl studiem numai din punct de vedere geografic: atâția locuitori, atâtea mări, oceane, lacuri, munți, râuri... Pământul este creatura cea mai necunoscută, cea mai disprețuită, cea mai urâtă, și toate marile nenorociri de aici vin. Da, fiindcă noi nu o respectăm pe mama noastră, care ne-a dat corpul ei, corpul nostru. Există o Știință prodigioasă asupra relațiilor omului cu pământul, comportamentul pe care acesta trebuie să-l aibă: cum să-i vorbească, cum să scoată forțele din el, și cum să-i dea ceea ce are el rău. Desigur, pământul are uzine, fabrici, laboratoare extraordinare, unde poate transforma totul. Și aceasta o face fără încetare: toate impuritățile, toate resturile care i s-au transmis, el le transformă pentru a produce fructe, flori, și tot ceea ce este util și frumos. Cât de inteligent este pământul, nu-i așa!

Și ce este Pământul? Este copilul unei mame, care este al altei mame, care este ea însăși copilul unei alte mame. Este o modalitate puțin bizară de exprimare, dar este mai comod pentru a explica. Deci există o străbunică, o bunică, o mamă și un copil. Ei bine, copilul este Pământul. Și ceilalți unde sunt? Vă voi arăta. Străbunica este natura cosmică, invizibilă, care a format întreg Universul: soția Domnului. Bunica este Universul. Cât despre mamă, ea nu se vede, este deasupra pământului, copilul ei, care

este un reprezentant al naturii mari, Isis. Iar copiii Pământului sunt toți copacii, fructele, tot ce se produce în natură.

Pământul este fertilizat de soare, și el produce copii tot timpul anului, în diferite regiuni. Soarele este deci tatăl, dar în spatele lui sunt alți tați, până la Spiritul Divin, care este originea a tot. Soarele este tatăl, iar pământul, mama, iar deasupra sunt destui tați și mame. Vă aduceți aminte când v-am vorbit despre soarele invizibil, soarele negru, din care soarele nostru își ia energiile? Da, totul are o cauză. Când observăm natura, vedem că totul nu este decât o reflecție a acestei filiații despre care v-am vorbit. Uitați-vă la copac. Rădăcinile, reprezintă pe străbunică; trunchiul, pe bunică; ramurile, pe mamă; frunzele și florile, pe copii; iar prin fructe, totul reînțepe, căci totul este în fruct. Copacul este o repetiție a întregului univers, și fiecare lucru este de asemenea, o repetiție la scară mică, un rezumat a ceea ce rămâne. Priviți atomul: este o repetiție a sistemului solar și invers, sistemul solar nu este altceva decât un atom în imensitate, și o repetiție a acestei imensități. Cheia analogiei pe care v-am dat-o deschide toate porțile, și o să învățați să vă serviți de această cheie. În corpul fizic, de asemenea, găsim această repetiție: străbunica, bunica, mama, copilul... și fructele. Dacă am începe să căutăm toate corespondențele pentru lucruri, aceasta ne-ar întârzia, dar v-aș putea demonstra că totul, totul corespunde.

Nașterea lui Cristos este o problemă foarte importantă de care toți Inițiații trebuie să se ocupe. Vedeți ce spune Sfântul Pavel: "Oh! Copiii mei, cât m-am străduit să fac să se nască Cristos în voi!". Deci și el a înțeles că nașterea lui Cristos trebuia să se facă în fiecare suflet omenesc. De aceea vorbea discipolilor săi, îi sfătuia și chiar îi scutura ca să se purifice, și să se pună într-o stare de acceptare, de supunere, de adorare, căci acestea sunt condițiile necesare pentru a primi sâmburele de Sus. Sufletul omenesc este ca o femeie: dacă femeia este agresivă, dacă rezistă mereu în fața soțului, ea nu va avea niciodată un copil. Același lucru este și cu sufletul omenesc; el trebuie să aibă o femeie adorabilă, receptivă, pentru a primi Duhul Sfânt, dacă nu, păcat de el, nu va exista nici un copil!

Să ne oprim acum puțin asupra cuvintelor rostite de înger păstorilor: "Slavă lui Dumnezeu în locurile preaînalte, și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui!". Ați înțeles aceste cuvinte? De ce pace oamenilor și slavă în ceruri? Pentru că atunci când se naște Copilul Divin, el îl preamărește pe Domnul și pacea se instalează în sufletul omului în care s-a născut. Copilul aduce ușurare, fiindcă vine cu plenitudine. Priviți un bărbat și o femeie care nu au copii, le lipsește parcă ceva, resimt un gol. Dar când copilul vine, vine și plenitudinea, este triumful pe care se

construiește edificiul. De aceea formula Maestrului Peter Deunov: "Dragostea de Dumnezeu aduce împlinire vieții" este de o mare profunzime. Este dragostea de Dumnezeu, pe care sufletul trebuie să o primească cum femeia primește dragostea soțului ei. Această dragoste divină care aduce împlinire vieții, este dragostea ce o aduce Copilul Iisus. Copilul aduce împlinirea... Și unirea, dragostea, nu este altceva decât prevestirea, anunțul copilului care se apropie. Această formulă a Maestrului este, cu adevărat, foarte profundă: el nu a dat-o numai pentru a o repeta mecanic, înainte și după masă, ci pentru a lucra până ce această dragoste divină să poată înflori în sufletul nostru, care-l va concepe pe copil, pe Cristos. Și apoi, câte schimbări nu vor veni în existența noastră! Peste tot, totul se luminează, totul se așează, totul se ameliorează. Vedeți atunci de ce merită să lucrezi un an, mai mulți ani, o viață întreagă, pentru a face să se nască Copilul Iisus în sine.

Au fost destule nașteri în această noapte în lume, și chiar în Fraternitate a fost cel puțin una. Dar, Iisus s-a născut în această noapte.

Iisus are multe nume. Bineînțeles, în istorie, numele Lui este Iisus, dar în domeniul mistic nu mai este Iisus, ci Eul Superior. Când omul se unește cu Eul Superior, cu Sufletul Universal, când primește Duhul Sfânt, acestea nu sunt decât formule diferite pentru a exprima aceeași realitate. Dacă s-ar face un studiu special s-ar găsi diferențele, dar Eul Divin, Duhul Sfânt, Sufletul Universal este oceanul în care totul trăiește, totul se mișcă și se hrănește, este receptaculul cosmic al materiei primordiale, al energiei sublimă; este Akasha, este cel mai pur eter, în care ne legănăm. Și în acest Suflet Universal, care este peste tot, care știe tot, care transmite tot, de la un capăt la celălalt al universului... în partea cea mai subtilă a acestui Suflet care trăiește, este plenitudine, chintesență, omnisciență, locuiesc Tatăl Ceresc, Mama Divină, Cristos, Duhul Sfânt. Și când Apostolul spunea: "Noi în El ne mișcăm", el vorbea de Sufletul Universal care este o emanație a Domnului, dar care nu este Dumnezeu-Însuși.

Când se spune că trăim în Dumnezeu, în realitate nu este chiar foarte exact, trăim de fapt, într-o substanță emanată de El. La început Domnul a emanat o Lumină, și această primă substanță care era lumină pură, acesta este Sufletul Universal. El e înaintea soarelui și stelelor, și cu ajutorul ei a fost creat totul. Numai în știința ezoterică I se dau nume diferite. Când Dumnezeu a spus: "Să fie Lumină!", lumina care a apărut nu este lumina pe care o vedem. Lumina care o vedem este o reflecție, o reprezentare care ne dă o idee despre adevărata lumină. Adevărata lumină creată de

Domnul, și care apoi a creat totul, a fost Sufletul Universal. El alimentează Universul; el conține totul, și toate ființele se mișcă în el, ca peștii într-un ocean. Această lumină este compusă din straturi diferite, mai mult sau mai puțin subtile. Priviți atmosfera: este un ocean, unde noi suntem peștii unei alte specii care trăiesc ca peștii din ocean. Și mai departe de acest ocean, se întinde un ocean eteric unde trăiesc alte creaturi... Sufletul Universal are deci, etaje mai mult sau mai puțin dense, mai mult sau mai puțin subtile, până la vârf, care este foc, și unde locuiesc Duhul Sfânt și Mama Divină.

Trebuie să înțelegeți că Inițiații pot să se servească de termeni diferiți pentru a exprima aceeași realitate. Într-un domeniu, unul spune Fiul, altul Duhul Sfânt sau Tatăl. Și adesea inversează aspectele! Duhul Sfânt devine Fiul, Fiul devine Mama, Mama devine Duhul Sfânt, Duhul Sfânt devine Tatăl. Ei da, putem face variații, și este minunat! O să spuneți: “Dar putem înnebuni! ”. Nu, nu, din contră, putem deveni înțelepți, inteligenți și rezonabili. În realitate este simplu de înțeles. Să luăm un bărbat: el poate fi în același timp fiu, tată și bunic, și totuși el este același. Dar, lângă nepotul său este bunic, lângă fiu este tată, lângă tată este fiu, etc. Și poate fi încă și văr, unchi, nepot, etc.... totul nu este decât o problemă de legături. Și anticii, care știau multe despre aceste lucruri, mai multe decât preoții noștri, au reprezentat-o pe Venus ca o frumoasă femeie, dar și ca o zeiță bărboasă. Iar Zeus, de câte ori nu și-a schimbat formele! Odată taur, altă dată lebedă, altă dată ploaie de aur, etc.... Mari secrete sunt ascunse în aceste metamorfoze. Toate religiile Antichității au divinități care își schimbă sexul. Aceasta demonstrează că Anticii cunoșteau legea polarității, iar contemporanii au uitat-o. În Arborele Sefirotic, de exemplu, sefirotul Nețach care reprezintă tot ceea ce este feminin, frumos și delicat, încântător, tot ce are parfum, culoare, muzică, devine pozitiv, masculin vis-a-vis de sefirotul Hod, care, în acel moment devine feminin. Hod este masculin vis-a-vis de Iesod, dar devine feminin vis-a-vis de Nețach.

Iată o știință pe care oamenii trebuie să o învețe: cum să schimbe polaritatea. Când vă găsiți în fața cuiva care vă depășește, imediat trebuie să deveniți ca o femeie, dacă doriți să profitați de ceea ce știe. Dacă nu, nu veți profita de nimic, și nu veți primi nimic. Dar, când vă aflați în fața cuiva care vă este inferior, deveniți un bărbat, adică dați-i ceva, influențați-l, protejați-l. Trebuie să știți să vă polarizați în toate momentele vieții. Gândiți-vă puțin, și veți vedea că atunci când nu ați știut să vă polarizați în fața unui superior sau a unui inferior, ați pierdut ceva în loc să câștigați.

Acum vreau să vă spun că, în timpul absenței mele, mi-ar place să lucrați și să aplicați tot ce v-am dat ca metode, ca formule. Revedeți notițele luate, și veți găsi soluții la majoritatea problemelor care vă frământă. Așteptați mereu revelații noi, iar tot ceea ce v-am spus zace aruncat undeva. Veți crede, poate, că este vorba aici de mândria mea, dar eu vă cer să recitiți cărțile. Veți vedea că nu le-ați citit. Mulți mi-au spus deja:” Maestre, am recitat cărțile, a treia oară, și ne-am dat seama că nu le citisem. Am descoperit atâtea lucruri neobservate!”. Bineînțeles, și dacă vreți adevărul, vă spun că am spus totul în prima conferință:” A doua naștere“, și din această primă conferință au rezultat celelalte. Și ce este extraordinar în această primă conferință? Nimic. Nu sunt nici teorii nebuloase, nici fizică atomică, ci numai un mic izvor care murmură. Dar tocmai acest izvor este secretul. De când curge, el aduce mereu noi conferințe. Da! Un izvor!... Totul este acolo!... Atâta timp cât va exista izvorul, va fi și vegetație, animale, oameni și o întreagă cultură cu muzică, dansuri, cântece. Da, fiindcă există apă. Înlăturați izvorul și totul va dispărea. Interpretat simbolic, există destui oameni inteligenți care au hotărât să-și împiedice izvorul să curgă, spunând:” Ceilalți nu merită ca eu să fiu bun, nu trebuie să-i ajut, trebuie să fiu ferm, și astfel nu voi fi înșelat, nici solicitat.” Dar gândind așa, veți distruge tot! Viața se va duce, la fel și fericirea... Lăsați-i pe ceilalți să vă înșele, și să-și bată joc de voi, asta nu are nici o importanță, dar nu vă lăsați niciodată izvorul vostru să tacă! Iată marele secret. Ei, și ce dacă v-au trădat unul sau doi? Nu are nici o importanță în fața unei surse care curge, veți fi apoi de mii de ori recompensat. Dar închizând izvorul, veți pierde tot. Veți fi cel mai sărac și mizerabil om. Evident, nimeni nu vă va mai înșela, veți fi mort. Iar pe morți, cine să-i mai înșele? Sfârșit!...

Da, recitiți prima conferință, dragii mei, fiindcă ea tratează problema nașterii, a celei de-a doua nașteri: cum să ne naștem din apă și spirit, adică din apă și foc. Sunt două simboluri: apa este principiul feminin, și spiritul este principiul masculin. Dacă omul nu se naște din apă și foc, el nu va intra în Împărăția Domnului, adică nu se va naște a doua oară, dacă nu posedă cele două principii în el. A doua naștere este nașterea lui Iisus, dar nașterea lui Iisus este nașterea voastră. Mama este apa, adică iubire, puritate, viață, iar tatăl este focul, lumina, spiritul. Dacă nu aveți cele două principii: iubirea, care este principiul feminin și înțelepciunea, care este principiul masculin (uneori acestea se inversează), nu vă veți putea naște. Orice copil are un tată și o mamă; iar **DACĂ NU AVEȚI IUBIRE, ȘI NICI ÎNȚELEPCIUNE, PĂRINȚII LIPSESC ȘI COPILUL NU SE VA NAȘTE.** Ne-am născut deja, e clar, dar nu ne-am născut din iubire și înțelepciune încă.

Pentru a ne naște a doua oară, sub forma Copilului Cristos, ne trebuie un tată și o mamă elevați, mai evoluți ca părinții fizici. Trebuie iubire și înțelepciune, și copilul care se va naște va fi adevărul, plenitudinea vieții, tot ceea ce este real și adevărat. Iată câteva cuvinte despre prima conferință. Recitiți-le încă o dată.

Nu v-am interpretat întreg capitolul din Sfântul Luca. Am dorit numai să vă prezint un colț din viața voastră interioară, pentru a ști că nașterea lui Iisus nu a fost numai un eveniment istoric, de acum 2000 de ani, dar și un fenomen real, care se produce anual în natură, și uneori, foarte rar, în ființa omenească. Dacă credem că nașterea lui Iisus nu este decât un eveniment produs acum 2000 de ani, atunci nimic nu se explică. Mai întâi, este incompatibil cu marea iubire a Domnului. Omenirea există de milioane de ani, și atunci iubirea unde era?... Ce făcea? După creștini, Dumnezeu a așteptat un moment istoric pentru a-și manifesta iubirea trimitându-și Fiul... Și pentru puțin timp! Și apoi, trebuie să plângem, s-a sfârșit, trebuie să ne rugăm ca el să revină. Nu are sens! Adevărul este că Iisus Cristos a apărut de mai multe ori în omenire, și chiar pe alte planete, în tot universul, și va mai apare încă în viitor. Dacă nu puteți accepta acestea, nu sunteți nici credincioși, nici creștini, nimic. Credeți în lucruri năstrușnice, dar în tot ce are sens nu vreți să credeți. Se spune mereu:” Dumnezeu este iubire... Dumnezeu este iubire...”, dar nu se vede nicăieri. Vi se spune că o singură dată această dragoste s-a manifestat pe pământ, și atunci nu ați fost prezenți!

Dar mai adaug ceva. Vă puteți îndoi de apariția lui Cristos în istorie. Unii au făcut-o și au demonstrat cu dovezi științifice, la fel ca și cei care au demonstrat contrariul. Și ce vom spune? Că latura istorică nu este foarte importantă. Și totuși, există un lucru care nu poate fi înlăturat. Să presupunem că s-a ajuns la demonstrarea, cu dovezi de netăgăduit, că Iisus nu a existat, că a fost un mit... Va trebui însă acceptat imediat un lucru, și anume că acela care a scris Evangheliile este la fel de mare ca El. Și fiindcă cineva a scris asemenea lucruri, de o asemenea profunzime, de o asemenea grandoare, de o asemenea lumină, nu este neapărat necesar ca Cristos să se fi încarnat.

Păstrați acum această imagine a ieslei, cu Iosif, Maria și Copilul între măgar și bou, și acea stea care strălucește deasupra grajdului...

Adunați toți aici, facem o muncă prodigioasă asupra creierelor și conștiințelor pentru că gândurile noastre, rugăciunile noastre, cântecele, sunt unde care se propagă și care vor atinge inimile și inteligențele a mii de oameni și femei din întreaga lume. Și toate aceste idei care le lansez, veți vedea, se vor propaga peste tot. Credeți-mă, participați la o muncă gigantică, și de cea mai mare

slavă. Aceasta este adevărata muncă: în același timp te îmbogățești spiritual, și în același timp răspândești lumina. Astăzi, mai ales, este o zi extraordinară, și se vor produce mari transformări. Nimeni nu va rămâne nemodificat: fiecare va înțelege câte ceva, va simți câte ceva, va primi câte ceva. Pentru că astăzi este nașterea lui Cristos, și această naștere a operat formidabil în lume și în Fraternitate. Veți vedea, veți constata, Copilul este încă mic; el nu se poate încă ridica, nici face miracole, dar într-o zi, el va face lucruri mari, da, acest copil. Astăzi este nașterea adevărată a Copilului Cristos, trebuie numai să-l căutăm, să-l găsim. Voi veți fi cei trei magi și vă veți conduce după stea. Până acum nu v-am spus că, Cristos s-a născut. Și iată, astăzi, v-o spun pentru că este un adevăr.

Acum vă doresc pace, armonie, lumină, fericire și bogăție spirituală, dragii mei. Aveți un Dumnezeu, aveți un ideal, aveți o religie, aveți un Maestru, și dacă vreți mereu să vă dezvoltați, păstrați-le cu grijă. Pentru fiecare ființă vine momentul când floarea se deschide, și atunci ea dă parfumul. Acest parfum este ceva invizibil care apare în jurul ei; surâsul, privirea, pielea, totul se schimbă, chiar și vocea. Există perioade când sufletul omenesc se împlinește, și atunci el emană esențe delicioase. Această viață pură, subtilă, care degajă o ființă, sub formă de culori, parfum, muzică, este acea viață după care alergăm, pe care o iubim. Dacă vreți să fiți iubiți, admirați, căutați, trebuie să degajați această viață, să străluciți. Așa cum floarea se deschide, fiecare ființă trebuie s-o facă și într-o bună zi va fi înconjurată de o aură de lumină și culori.

Astăzi este Crăciunul, și așa cum nașterea unui copil aduce speranță vieții, Nașterea lui Cristos în lume, astăzi, este speranța că Dumnezeu nu i-a abandonat pe oameni. Chiar dacă ei Îi încalcă mereu legile, El le acordă credit trimițându-le un Mântuitor, pentru a salva toate sufletele. Chiar și cei care au făcut cele mai mari tâmpenii trebuie să se trezească. Vor suferi, e de înțeles, vor plăti, vor repara, dar Dumnezeu le dă o șansă de a avansa. Ceea ce este rău, este să te descurajezi, și să refuzi să urci.

Deci, dragii mei frați și surori, vă doresc noapte bună, și nu uitați Crăciunul continuă încă și mâine și poimâine... Sus, în Ceruri, se celebrează o sărbătoare, și la această sărbătoare trebuie să participați și voi, cel puțin prin puterea gândului. Din nefericire, puțini sunt aceia care știu să se dedubleze, pentru a participa cu adevărat prin spiritul lor. Cât despre ceilalți, ce să mai vorbim! Au mâncat, au băut, s-au ghiftuit, iar acum sunt bolnavi. De acum înainte, nu mai petreceți Crăciunul așa.

Gândiți-vă bine! Munciți și într-o bună zi Copilul Iisus se va naște în voi. Pentru moment pregătiți condițiile.

Bună seara și noapte bună, dragii mei!

DRAGOSTEA DE DUMNEZEU REZOLVĂ TOATE PROBLEMELE